

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
"KOROŠKI SLOVENEK"
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.

Za Jugoslavijo

četrletno: Din. 25—
celoletno: Din. 100—

Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VI.

Dunaj, 16. junija 1926.

Št. 24.

Začeti bo treba!

Zguba, katero nam je zadal plebiscit v narodnem oziru, je še vedno odprta rana in krvavi... Kar smo do sedaj popravili, je komaj prva obveza, prva pomoč, da ranjeno telo ne izkrvavi. Grozen je bil udarec in šibek slovenski narodič se je stresel, omahoval in se vendar vzdignil. Zapuščen je zaostal in gledal za onimi, ki bi mu morali prinesli vstajenje, razmetano je bilo orodje, raja brez pastirja. Narahlo smo potipali in začele so poganjati stare korenine okoli debla, ki je nekda stal.

Še smo rahli... Oživela so komaj nekoliko naša društva družabnega in prosvetnega značaja, še davno ne po številu kakor nam pripada. Posamezna društva so mogoče marljivejša kot nekda, svežega razmaha na široko pa še najboljša ne pokažejo. Cilj krajevnih društev mora biti, pritegniti okolico, da se naše vrste popolnoma strnejo. Južno od Drave ne smejo biti naša društva otoki, ampak masa, ki obsega celo ozemlje in ga obvlada. Preko Drave moramo postaviti naše predstraže, in kraje, ki spijo radi pomanjkanja buditeljev, moramo znova pritegniti v naš delokrog, kot so bili nekda.

Isti cilj z nasprotnega stališča zastopajo Nemci in ustanavljajo v naših krajih svoja društva, torej se moramo na isti poti srečati. Eden mimo drugega ne bo mogel in na to moramo biti pripravljeni. Prvenstvo na južnem Koroškem pa nosimo mi, zgodovinsko in narodno. Še smo tako močni, da naša zavednost vzdržava nemškemu navalu, kljub slabšemu finančnemu stanju, kar se razvidi iz tega, da morajo Nemci voziti svoje pristaše iz Celovca in Beljaka v „mešano“ ozemlje, ako tam hočejo uspešno zborovati. V zadnjem času prihajajo celo rajhovci, katerim hočejo prodati našo zemljo.

Slabo smo podučeni v svojem jeziku in mladina piše v gotici slovensko, ali vendar imamo še vedno več dopisov iz južne Koroške kot vsi nemški listi skupaj. Celo „Koroška Domovina“, ki se hvali, da ima večino Slovencev za seboj, se pritožuje, da manjka dopisov in v resnici ima samo one, katere skujejo v Celovcu pri zeleni mizi. Pa smo narod kmetov, ki nima preveč časa za dopisovanje!

Če smo zgubili plebiscit radi celovškega trga, če se izliva promet v Celovec in če živi mesto od okolice, potem imamo nekoliko pravic do Celovca. V Celovcu se srečata Rožan in Podjunčan, zato mora postati Celovec središče novega pokreta, mogoče avtonomije. Celovec shranjuje stare spomine naših nekdanjih dni, ima poslopja, ki so bila zidana od žuljev slovenskega kmeta, zato jih moramo nanovo odpreti našemu življu. Do tega imamo pravico in dolžnost ter se dela našemu narodu krivica, ako se to zabranjuje ali ožigosa za izzivanje. Pomen naših iger bo še le tedaj dosežen, ako se pri večjih predstavah združita največja dela slovenske Koroške, Rož in Podjuna in to je mogoče le v Celovcu, kjer imamo dosti prostorne lokale. Seveda so sedaj zasedeni in se morajo šele izprazniti, a to se mora doseči. Kdo se ne spominja petja vsesкупnih pevskih društev v hotelu Trabesinger leta 1911? Ne nazaj, naprej moramo korakati!

Če je Celovec odjemalec naših produktov, če vodi trgovina naših naravnih proizvodov preko Celovca, potem si moramo baš tukaj ustvariti trgovino, ki bo razpečavala naše izdelke. Narodni pomisleki morajo izginiti, ako so Nemci dosledni v svojih izjavah, da iščejo mir in spravo.

V naše javno življenje se je vsekakor vrnila mlačnost, izvirajoča iz čustvovanja. Slovenska narava se izogiba bojev, do katerih bi moralo priti, ako bi Slovenec dosledno vstrajal pri svojem mišljenju. On ne zahteva več od

uradnikov znanja slovenščine in se rajši sam prilagodi razmeram, samo da se ne zameri. Na železnicah, v uradih in celo v trgovinah se po možnosti poslužuje nemščine, vendar moramo gledati na to, da slovenski jezik ne postane nepotreben, ker bi na ta način imeli veliko manj izgledov in pravic do nastavitve slovensko-zmožnih mož, ki se rekrutirajo iz naših vrst. Splošen vtis mora še nadalje ostati slovenski in se moramo na vsak način izogibati ponemčevanja. En nagrobni kamen, ki ostane kot spomenik leta in leta in en spis pokažeta vso zgodovino in mišljenje tedanje dobe. Zato se ozirajmo na vsako malenkost, ki lahko postane zadeva celokupnosti.

Naše posojilnice poslušajo in akoravno ne moremo napraviti nobene velike poteze, jih vendar imamo! Slovenski značaj se seveda čimbolj izgublja vsled odredb, da se morajo pravila ponatisniti samo nemško in bilance pisati samo nemško. Vendar še lahko gledamo na to, da bo odbor trezen in presoden in da ne bo pripustil dvojezičnosti, ki je prvi korak k popolni nemški firmi. Dokler bo dvojezičnost samo izraz germanizacije in neupoštevanja obeh plemen, dotlej se ji moramo upirati. Kompromis je nam v resnici samo v kvar, kakor razvidimo v mnogih farah in občinah, kjer se je na ta način ravnalo.

Naše kmetijstvo.

Vedno zopet in zopet čitamo v „Koroškem Slovcu“ tarnanje o našem slabem gospodarstvenem stanju in vsak naš gospodar gleda z bojaznijo v bodočnost. Je li ta bojazen upravičena? Nikakor ne! Priznati je treba, da bo naše kmetijstvo tako dolgo propadalo, dokler ne bo dostopna za napredek v kmetijstvu. Naše kmetijstvo stoji že sto in stoletja skoraj na isti stopinji, ne da bi napravilo korak naprej. V tem

ženska je imela svoj škač in nožiček. Začela se je vesela trgati. Fantje pa so imeli svoje brente na hrbtu in čakali, da so jim napolnile ženske posode s sladkim grozdom. Da se je pri tem dosti smejalo, se razume, saj fantje ovenčani z lepimi šopki za klobukom so vedeli povedati vedno kako smešno in tudi dekleta niso imela privezane svoje jezike.

Vsak nosač je imel palico, v katero je zarezoval število brent. Katere je nosil v stiskalnico. Tu pa so bili močni fantje, ki so delali koš za stiskanje. Po krnici se je cedil že sladek sok in se stakal v cev napeljšano skozi strop v veliko kad, postavljeno v obširni kleti.

Črni Hanej pa je nadzoroval birače in pazil na to, da je bil vsak trs čedno obran. Če je dekle pustilo kak grozd na trsu, je bilo po tedanji šegi obsojeno, da je moralo dati fantu, ki je stal za njo, za vsak spregledani grozd poljub, če ga je fant zahteval. No, zgodilo se je pač vedno tako, da se je postavil fant za tisto dekle, ki mu je najbolj rojilo po srcu, dotično dekle pa je tudi pustilo dosti grozdev na trsu — je že vedelo zakaj. Če pa je stal fant za žensko, ki je že dosegla kanonično starost, se ni smel posluževati te pravice, ker bi se v tem slučaju lahko pripetilo, da bi ostali vsi trsi neobrani.

Povsod je vladalo veselje, saj trgati je bila obilna in grozdje tako sladko, da so se prijemali prsti in je ostala povsod, kamor je

PODLISTEK

Reberški Ožbej:

Zadnji vitez Reberčan.

Zgodovinska povest.

(Nadaljevanje.)

Klopotec je dosegel svoj namen, sladkosnednež jo hitro odkuri domu, gorje, če bi ga zasačil Miklavčev „hutar“; premikastil bi mu kosti, da bi se še dolgo tipal. Čuvaj Pavle je namreč bil visoke postave kakor sveti Krištof ter je nosil močno, z rumenimi žebli okovano gorjačo in komur bi jo pomeril čez hrbet ali še mehkejši del telesa, ta bi vriskal, a ne od veselja. Rabit bi moral različna mazila, ki bi jih napravil Podorn, ki se baje bolj spozna na zdravlilstva kakor marsikateri učeni dohtar.

Bornikov klopotec je bil že bolj star in ker je rad klepetal, je zgubil že tri kladivčke. Njegov glas ni bil več čist in se je poznalo, da mu manjkajo trije zobje. Nič ni kaj rad gledal na Pintarjevega, ki je v boju z drugimi klopotci tudi zgubil en kladvič. Vertičev gospodar je bil obenem zidar, ki je ob nedeljah šel tu in tam k Niemcu ali pa k Rutariu v Žitari vasi na kupico sladkega žitarca.

Ko Bornikov klopotec zagleda Pintarja, ki odhaja od doma, se urno zasuče in s šrbiljavim glasom zapoje:

Zidar, šparaj d'nar,
zidar, šparaj d'nar.

A kaj hitro se potegne Pintarjev klopotec za svojega gospodarja in klepetavega Bornika, zavrne:

Tu pa tam
še nekaj 'mam.

Vmes pa se oglašča čriček v gorici in poje svoj enakomerni čiri-čiri tako milo, nežno, da se vsak nehote vstavi in posluša ta prijazni klic, ki naznanja, da grozdje zorj in obeta pridnemu kmetiču največje veselje, ko pojde s svojo družino v vinsko gorico, da spravi sladki sok v obsežne sode. To je za kmetiča vesel praznik, tedaj je zopet dobre volje, saj ni dostikrat.

Bilo je na dan sv. Terezije leta 1452. To je tista doba, ko napoči čas trgatve. Od Goslinskega jezera so se pomikali vozovi in slišalo se je veselo petje. Menihovi so se peljali na trgati v Žitaro vas. Bilo je več fantov in deklet, vsi najboljše volje. Med njimi je bil tudi Črni Hanej, ki je bil veliki hlapec in je nadzoroval vso delo. Po pogrebu Manfreda in Manice se seve ni mogel več vrniti v Bilštanj in je stopil v samostanu v Dobrli vasi v službo. Pater Lambert — Maničin brat — ga je priporočal proštu Lorencu, ki ga je sprejel, ker se je izkazal za zvestega hlapca.

Solnce je že stalo nad Jegartovim vrhom, ko so došli veseli birači v vinograd. Vsaka

Času je šla kmetijsko-industrijska veda in kmetijska praksa z velikanskim korakom naprej. Takoj, ko se bomo prijeli napredka v tej smeri, napočila bo tudi druga boljša doba za kmetijstvo.

V obče se misli, da nas bodo uničili sedajni visoki davki. Davki pa tudi v drugih državah niso dosti nižji. Seveda jih mi bolj občutimo, ker premalo pridelamo in premalo prodajamo. Da pa premalo pridelamo, ni kriva samo zao stalost kmetij, ampak tudi država, ki ne skrbi za poduk in napredek svojih državljanov. Popolnoma usposobljeni za napredek pa bomo šele tedaj, ko bo vsak gospodar, vsaka gospodinja, vsak hlapec in vsaka dekla obvladala popolnoma svoj jezik, ki bo omogočil čitanje znanstvenih kmetijskih knjig. Za nas bi prišel seveda slovenski jezik v poštev, ker bi le on omogočil v kratki dobi šolskega poduka razumevanje strokovnih knjig, na katerih sloni izobrazba in napredek. Ni to slučajno, da koroško slovensko ljudstvo ne čita z vnemo gospodarske knjige, ki jih dobiva od Mohorjeve družbe ali v izobraževalnih društvih, ker jih težko razume vsled pomanjkanja izrazov in besed, ki so v gospodarskih knjigah neizogibne. V šolah se o gospodarskih stvarih sploh ne govori in je tudi za samouka gospodarska knjiga v začetku težko razumljiva. Še-le ponovno čitanje prinese korist in razumevanje, vsled česar se naj te knjige nikakor prehitro ne odložijo.

Boj za slovenski poduk naših otrok je torej v prvi vrsti boj za gospodarski napredek, boj za blagostanje našega ljudstva in šele v drugi vrsti naroden boj. Ko pridemo do tega prepričanja, se bomo lažje odločili za radikalni boj v tej smeri in se ne bomo strašili niti največjih žrtev. Izobrazba v maternem jeziku je prvi predpogoj za gospodarski napredek in do tega imamo pravico tudi mi koroški Slovenci. Človek brez temeljitega znanja vsaj lastnega jezika je kakor vprežna žival, ki ne zna pomikati voz naprej, kakor lokomotiva, ki nima dosti pare, da bi vlekla za seboj vozove.

Druga rakrana celega avstrijskega gospodarstva je drag kredit. V tem oziru so nekateri sosedje Avstrije gotovo na boljšem. V Italiji dobijo kmetije kredit na neprimičnine po 5% in tudi češki kmet dobi posojila po 6%. Teh obrestih se češkemu kmetu ni treba bati, ker je prepričan, da mu bo denar, ki ga založi v kmetijstvo, gotovo več donasal kot 6 odstotkov. Če mu torej manjka lastnega denarja za potrebno izboljšanje svojega gospodarstva ali za melioracije na poljih, se pač obrne na hipotekno banko, ki mu rada da posojila.

Država ima seveda manj vpliva na visokost kredita, ker je navezana na posojila iz tujine. Tujina pa določuje svoje obresti po varnosti kapitala, ki ga da na razpolago. Ker pa padla kapljica sladkega soka, svetlo se bliščeča sled. Da se slavnostni dan še bolj počasti, so streljali iz topičev, da je grmelo po hribih in dolih kot v Veliki noči.

V Žitari vasi je že odzvonilo večernico. Pravi mrak se je vlegel na zemljo. Birači so že opravili za danes svoje delo, sedaj se razveseljujejo pri krepki jedi in pijači. Dobra juha se kadi iz velike skleda in svinjsko meso, narezano na repičen (krompirjev) močnik ter bela pogača potolajijo vse telesne bolečine.

Že so vsi prav dobre volje, zbijajo šale in prepevajo vesele pesmi.

Zunaj v stiskalnici pa se sučejo fantje, razdirajo koš, ga zopet sestavljajo, da pridobijo čim več sladkega soka. Vse je bilo v najboljšem razpoloženju.

Naenkrat pridrvi v sobo hlapec Boltežar in zakriči ves prestrašen:

„Reberčani so tukaj, požigajo, bežite!“

Kakor bi vdarila strela z jasnega neba, tako je učinkovala ta novica. Dekle in hlapci so zbežali iz sobe.

„Kristusova mati!“ zakriči dekla Špela, „naših gospodov hiša gori, pomagajmo!“

In spustili so se v isto smer. A niso prišli daleč. Nasproti so že pridrveli hlapci reberskih vitezov.

„Stojte!“ se jim postavi v bran Črni Hanej, ki se je oborožil v naglici s sekuro.

(Dalje sledi.)

stojita pri nas industrija in kmetijstvo na krhkih nogah in se tujina boji izgube, zahteva višje obresti.

Napredek v kmetijstvu je pa tudi brez večjega kapitala mogoč. To je seveda dolgotrajna, ali varna pot. Dostikrat se je že v listu naglašalo, da se tudi kmetijstvo lahko poda na ono panogo, ki več koristi. V hlev lahko postavimo boljše molzne krave ali boljše pasmi in že imamo več odjemalcev.

Ker brez dobre krme tudi dobra molznica ne more dati obilo mleka, bo mogoče treba pripraviti nov menjalni travnik, ki se zaseje s travnim semenom. Odsvetovati je pri tem od nakupovanja semena travne mešanice, kakor jo ponuja trgovec. Bolj se obnese vsaka vrsta posebej, ter nam v ta namen izbornu služi Mohorjeva knjiga „Travnistvo“. Pri nakupu odločuje tudi cena. Nekateri vrste semen so tako drage, da se za večje menjalne travnike ne izplačajo in je v tem slučaju boljše nakupiti malo množino in se potem seme pridobiva doma.

Po zimi potrebuje dobra molznica vsak dan do 30 kg vodnate krme, n. pr. peso, kole-rabo, repo, krompir itd. Za mlekarstvo je pridelovanje teh dobrin neobhodno potrebno.

Pri reji telet ne štedimo z močnimi krmili. Privoščimo jim več ovsa, ječmena, najboljšo zdrobljenega.

Izdatke pri svinjereji zmanjšamo, če krmimo suho. Ne kuhajmo jim kotle, ker predstavljajo drva denar! Navadimo prasce na sirovo in suho krmljenje. Samo pokvarjeno krmo jim moramo pariti, vse drugo jim lahko damo v naravnem stanju. Sirovo peso, sirov krompir, sirovo pločje, repo itd. je geslo sedanjega časa. Namesto vode kotla jim damo sveže vode. Žito jim dajmo namočeno ali pa zdrobljeno.

Pašniki so za svinje po leti najcenejši in najprimernejši. K paši jim ne bo treba polagati veliko krmila. Paša in suho krmljenje bi pa nas stalo tudi veliko manj truda in časa, oboje pa predstavlja denar. Potrebno je, da se da svinjam zemlje, tudi v zimskem času, ako ne pridejo na prosto. Svinjski pašnik mora seveda imeti bujno rastočo rušo, ker svinja ne more tako v živo popasti kakor živina.

V vročini mora imeti svinja na paši senco na razpolago. Kopališče je za svinje nujno potrebno ter se valjajo v gnojnici samo iz nujne potrebe, ker nimajo drugega kopališča na razpolago.

Kakor teleta, potrebujejo tudi mali prasci poleg posnetega mleka močnih krmil. Ovčereja je za nekatere kraje nemalega pomena. Priskrbeti si pa moramo pasmo, ki da dosti volne. Jezerska pasem je posebno za gorske kraje najboljša in se lahko prodaja.

Gospodinje se naj z ljubeznijo oklenejo nerutninarstva. Češke gospodinje skupijo za gosi in rača na tisoče čeških kron. Reja kuncev in zajcev za domačo potrebo bi tudi ne bila odveč. Prekajena svinjetina ni za vsak želoдец in če bi gospodinja menjala svinjsko meso s perutnino in zajci, bi vedno teknilo in bilo ceneje.

Naše gospodinje bi morale večjo važnost polagati na zelenjavo. Češka gospodinja ima na vrtu najrazličnejšo zelenjavo, koroška gospodinja pa ponajveč pozna samo solato in kumare. Čehinje so vzorne kuharice in gospodinje in polagajo na okusno pripravo jedi veliko važnost. Čeh bi pa tudi ženo, ki bi mu polagala od srede majnika do srede julija vsak dan in mogoče še večkrat na dan samo solato in od julija do jeseni kumare na mizo, najbrže odgnal iz kuhinje.

Sadjarstvo bi v večini naših krajev lahko donasalo težki denar. Preurediti pa moramo naše dosedanje sadjarstvo na mošt tako, da bomo prodajali namizno sadje. Mošt se na Češkem ne pije ali vsaj veliko ne. Vse sadje bi se tudi na Koroškem ne smelo spremeniti v alkohol, ki uničuje naše premoženje in zdravje. Sadije bi se moralo vkuhavati in boljše blago prodajati. V okolici Mělnika, 40 km oddaljeno od Prage, se goji veliko ribizla in o dobičkanosti tega pasada zadostuje, če povem, da je mali kočar, ki ima približno $\frac{1}{4}$ birna posestva, izkupil za ribizl skoro 4000 čeških kron.

Tudi v poljedelstvu smo daleč za Čehi. Poljedelsko orodje češkega kmeta je tako

mnogovrstno, da se da že iz tega sklepati, da obdeluje Čeh svojo zemljo mnogo bolj intenzivno od našega. Pri vsakem kmetu so skoro tri vrste valjarjev, rala eno in dvolemežna, brane samo železne, kultivatorjev več vrst. Žito se z roko sploh ne seje, čeravno je dosti malih kočarjev. Čeh se ne peča z vsemi vrstami žita, ampak samo s temi, ki dajo na dotični zemlji najboljšo žetev. Celo pri sadju se opazuje ista ločitev.

Mělniško okolico deli reka Laba v dva po zemlji jako različna dela. Ravnina, ki se razprostira od levega brega je humozna glina, na kateri uspeva krasna pšenica in sladkorna pesa. Desni breg je valovit in peščenat; namesto pšenice raste rž, a mesto sladkorne pese večinoma krompir. V sadnih vrtovih so v prvi vrsti hruška in jabolka, na peščeni zemlji češplje, črešnje, višnje in ribiz.

Da Čeh obdeluje svoj sadovnjak večinoma vrtnarsko, so pripovedali že svoj čas vojaki, ki so bili v bolnicah na Češkem. Travnje ruše skoro nikjer ni videti med drevjem. Vse ceste so obsenčene s sadnimi drevesi in tudi na poljih je mnogo sadnega drevja.

Ni res po teh vrsticah, da bi se kmetijstvo ne izplačalo več. Treba se je oprijeti naprednega gospodarstva, treba se je učiti in treba tudi pogledati v svet, kako se dela drugod. Češka bi nudila našim mladim gospodarjem dovolj prilike, se izobraziti v naprednem smislu.

POLITIČNI PREGLED

Društvo narodov je odločalo te dni o bodočnosti Avstrije. Finančni odbor je sprejel vse vladne predloge, in sicer dovoljuje Avstriji izdajo kratkotrajnih, največ 6 mesecev tekočih zakladnic, ki ne smejo presegati 75 milijonov šilingov, predlaga, da vrne narodni banki 50 milijonov Š novčaničnega dolga, ki ga naj da narodna banka na razpolago gospodarstvu, in da se izroči kreditni ostanek iz mednarodnega posojila v znesku 27,5 milijona Š, ki se sme porabiti izključno za izpolnitev mednarodnega telefonskega kabla. Avstrijski odbor je predloge finančnega odbora v celoti sprejel. Tudi Svet Društva narodov je predloge sprejel in čestital avstrijski vladi kakor narodu nad uspehom sanacije, ki se je dala doseči le s težkimi žrtvami. S 30. t. m. preneha kontrola dr. Zimmermanna, ki je stal državo dnevno 1200 šilingov, le finančni svetnik pri narodni banki ostane še dve leti. — Na dnevni red bi imel priti tudi sprejem Nemčije v Društvo narodov in delitev stalnega sedeža v Svetu. Težkoče, ki so se pojavile zadnjič, pa še niso odstranjene, zato se skliče še ta mesec ali začetkom julija izredna seja. Ob tej priliki zahteva Brazilija tudi stalen sedež. Ker za to ni pravega razpoloženja, je Brazilija priglasila oficijelen izstop. Istotako ne odneha Španška, ki bo mogoče Braziliji sledila. Vsem je pač težko ustreči. — Madžarska je imela manj sreče kot Avstrija, četudi je Bethlen prišel v Ženevo z vsemi dokumenti o do pičice izpolnjenih pogojih. Predvsem so bile Francoska in druge države, ki so trpele škodo vsled ponarejanja denarja, proti ukinitvi kontrole in so zmagale. Generalni komisar sicer odide, toda kontrola nad zastavninami in nad preostankom posojila ostane še nadalje. Ministrski predsednik Bethlen je bil tudi oklofutan, kar je izzvalo v Budimpešti silno ogorčenje. Še kaj drugega si zaslužijo ti madžarski vitezi. Do ponarejevalcev denarja z vednostjo in podporo vlade Društvo narodov pač ne more gojiti zaupanja. Ne-prijetno je vplivalo tudi razkritje o vagonih. Madžarska bi morala oddati po vojni gotovo odvišno število vagonov nasledstvenim državam, toda ona je zatajila 11.000 vagonov na goljufiv način v škodo nasledstvenih držav. Reparacijska komisija je prišla goljufiji na sled in Madžarsko prisilila, da je izročila še 5600 vagonov. Pri tem je še dobro odrezala. Na Madžarskem pač ni poštenosti in je razumljivo, da ji nihče več ne zaupa.

Proti ponarejanju denarja. Francoski ministrski predsednik Briand je poslal generalnemu tajniku Društva narodov pismo, v katerem predlaga Svetu Društva narodov, naj do-

loči poseben odbor, ki naj prevzame nalogo, da izdela osnutek mednarodne pogodbe za pobijanje ponarejenega denarja. V svojem pismu izjavi ministrski predsednik, da ponarejanje denarja ne znači samo nevarnost za prestiž države, ki postane žrtev takega dela, temveč povzroči lahko tudi velike zmede v mednarodnem javnem redu. Vsled tega je potrebno, da posamezne države povečajo obrambna sredstva, da bi si tako medsebojno pomagale pri pobijanju tega zločina. Kakor pobijajo trgovino z ženskami in otroki ter razširjanje pohujšljivih spisov, tako je treba zasledovati tudi mednarodne zločine ponarejanja. Za to pa ni nikdo bolj prikladen kot Društvo narodov.

Položaj v Egiptu je vedno bolj napet. Pri nedavnih volitvah je dobil večino znani nasprotnik Anglije, ajiptovski nacionalist Zaglul paša. Mislil je nekaj časa na to, da sam sestavi vlado, a je pozneje prepustil to drugemu, ki je za Angleže še kolikortoliko sprejemljiv. Napetost med Anglijo in Egiptom je narasla še bolj, ko je te dni porota v Kairi oprostila štiri morilce svoječasnega angleškega vrhovnega komisarja Lee Stacka. V Londonu se razmišlja o tem, da se prekliče proglasitev neodvisnosti Egipta, ki je bila izvršena leta 1922. To bi pomenilo pričetek borbe med Egiptom in Anglijo. Angleška vojna mornarica je odplula na ukaz angleške vlade v Aleksandrijo, ostale sredozemsko vojno brodovje pa je v pripravljenosti.

DOMAČE NOVICE

Prihodnji številki priložimo položnice in prosimo cenjene naročnike in čitatelje, da se jih takoj poslužijo. Naročnina ostane ista.

VI. mednarodni vzorčni velesejem v Ljubljani se bo vršil od 26. junija do 5. julija v Ljubljani. Na tem velesejmu je prikazano celo gospodarstvo mlade, za napredkom strmeče države Jugoslavije. Vsako leto obišče prireditelj nad 100.000 oseb. Posetniki plačajo na podlagi sejske izkaznice za vizum samo 20 dinarjev ali 2,50 šilingov in imajo v Avstriji 25% in v Jugoslaviji 50% popusta na vseh železnicah. Legitimacije za ljubljanski velesejem se dobijo tudi v upravi našega lista in stanejo po 30 dinarjev.

Leopold Abraham. Solnce, dež, blisk in grom so se menjavali v četrtek zvečer nad Prevaljami, kakor da bi se hoteli vsi ti elementi narave posloviti od na zunaj skromnega, a od vseh priljubljenega moža, ki so ga ta pomladanski večer polagali v grob. Umrl je Leopold Abraham. Bil je pismonoša, a ves svoj prosti čas je posvetil delu za druge. Neutruden delavec je bil na prosvetnem in organizatoričnem polju. Bil je član in duša mnogih organizacij. Ne samo v Prevaljah, ampak iz predvojne dobe je starejšim članom izobraževalnih društev v Plibersu, Vogrčah, Šmihelu in Globasnici predobro znan. Pri neštevilnih prireditvah je deloval v vodilnih vlogah kot najboljši igralec. Za oder je imel izreden dar. Ako iščeš predvojne številke „Mira“, naletiš mnogokrat na njegovo ime. Nesebično požrtvovalen, značajan in pošten je bil. Bil je idealist in je tudi živel življenje idealista. Kajti delo v organizacijah je žrtev za druge. Često je pozabil nase in tako si je nakopal kal smrtne bolezni. Sovražnika ni imel nobenega. Znal je med različnimi prepiri in strankami s svojo modro in mirno besedo najti vedno pravo pot sporazuma. Zato se je udeležil njegovega pogreba iz Prevalj vsak, ki je mogel od doma. Vse organizacije so bile korporativno udeležene. Od vseh, brez razlika mišljenja in prepričanja, si slišal samo odkrito obžalovanje radi njegovega preranega odhoda. Bodi mu toraj zemljica lahka in časten mu spomin!

Svetna vas. (Kulturonosci.) Dne 10. junija so se peljali z večernim vlakom iz Celovca v Svetno vas sledeči gospodje: Direktor Mak iz Kapele, gostilničar in mesar Ogris, pd. Zec, nadučitelj Marinič iz Št. Janža in Krisnik, pd. Košič v Svetni vasi. Kakor je bilo videti, vsi nekoliko dobre volje. Ko je vlak težko pihal proti Kotmari vasi, pa sta postala prva dva gospoda precej hudobna; začela sta se zmer-

jati in vpiti, da je zbežalo vse iz vagona, posebno gospe in gospodične so se kar tresle samega strahu pred obnašanjem takih sirovežev. Padale so besede kakor gavner, falot, in še predno so sopotniki zbežali iz vagona, je zaletel g. Zec gosp. „direktorju“ dve taki zaušnici, da je pač videl gotovo vse zvezde kljub temu, da je bilo nebo precej oblačno. Tudi gospod „direktor“ je vzdignil svojo že bolj staro roko in vrnil Zecu polovico prejete dobrote. Nam je sicer vse jedno, če se gospodje med seboj hvalijo, kregajo ali pretepajo, pač pa zahtevamo na železnici mir in gotovo se strinja z nami predsednik „heimatbunda“ v Borovljah, gospod Manhart, ki je sedel v neposredni bližini sirovih razgrajčev in tako tudi moral zbežati iz vagona.

Pliberk. Decembra meseca m. l. je preminul v Pliberku Peter Kaiser. Vsi smo ga poznali. Ni bil naš človek, vendar zasluži zadnji meseci njegovega življenja naše sočustvo. Kruto si igra usoda z življenjem. Bil je po poklicu mesar. Dasi je bil zvest „nedeljeni domovini“ in se je zanj po svojih močeh tudi boril, mu je „domovina“ njegovo zvestobo plačala z nevhvaležnostjo. Vsled pritiska konkurence niso in niso hoteli mu izstaviti obrtnega lista. Zato je gospodarsko popolnoma propadel. Nazadnje je zbolel in so bili zadnji njegovi meseci prav žalostni. Popolnoma obledel, je našel zadnje zavetje pri najsiromašnejšem človeku v Pliberku, kjer je tudi umrl. Skoraj gotovo so mu v bolezni še največ darovali Slovenci, čeprav se je v svojih boljših časih proti njim boril. A naš človek odpušča, odpušča tistim, ki ne vedo kaj delajo. Peter je žalostno umrl. Bog daj, da je prišel v nebesa. Zakaj smo to zapisali. Napisali smo zato, ker so se ga sedaj spomnili. Eno zadnjih nedelj so mu odkrili z velikim pompom na pliberškem pokopališču spomenik, ker je bil junak. V vojni si je priboril zato hrabrostno kolajno in je tudi rešil grofa Thurna iz smrtne nevarnosti, ki je tudi odkril, da se mu odkrije spomenik. Med plebiscitom je stal zvesto na strani Heimatschutz. Spomenik odkriti so prišli „fünferdragonarji“, pliberški feuerwerkerji in Heimatschutz je „ausrukov“, militär muzika je bila. Lepo in prav. Za navadnega zemljana mnogo. Peter, kaj praviš nato: Hvala vam za čast in slavo, hvala vam tudi zato, ker ste me pustili tako „slavno“ umreti. O ironija, ironija.

Rinkole. (Tatovi.) V noči od 27. na 28. maja je bilo pri Rižnarju ukradena skoro vsa slanina. Tatovi so s pomočjo cepina vlomili v kaščo in jo pobasali v tamviseče vreče. Ravno isto noč so kradli tudi v Vogrčah, na dan sv. Florijana pa pri Brezniku istotam tudi nekaj slanine. Ker je bilo po dežu, je orožnik tatu zasledoval; videle so se boste stopinje. Radovedni smo, če bodo izsledili orožniki to tatinsko zalego.

Celovec. Promet na jezeru se je upostavil v popolnem obsegu in ladje ter bliskoviti motorni čolni pobirajo potnike od obrežja do obrežja. Novo urejen park ob pričetku jezera napravi prijeten utis in priljubljenost za kopanje ter solčne kopeli se mnogo izkorišča. Nova restavracija ostaja še vendar kljub godbe prazna, ker segajo njeni zvoki preko ograje do številnih klopč ob obali. Na severni strani jezera je nastalo mnogo novih kabin in vil, a najlepše obličje nudi Vrba, kjer se je pristanišče po enotnem načrtu oplešalo. Godbe so vpeljane po vseh letoviških krajih, vendar še manjka tujcev bogatinov, kakoršnih si želijo posestniki. Nemci, ki sedaj prevladujejo, živijo jako zmerno in trezno ter se govori, da se slabo zaslužijo. Cene se od mesta še sedaj ne razlikujejo in tudi vožnja po jezeru vsled mnogih čolnov ni draga. Mi Slovenci pa kljub temu v tem razkošju nimamo pravega občanka ter si iščemo še bolj zmerne kraje.

Št. Vid v Podjuni. (Poroke.) Kar se tiče ljudskega gibanja v zadnjem času, moramo omeniti dve odlični poroki. G. Janez Kežar na Horcah si je izbral nevesto kar na vasi v osebi Markove Kristine, g. Blaž Smolnik na Pogrčah pa je šel po Šerjakovo Urško na Pelc v moliško faro. Znašla sta se v jedru in na zunaj čista in spoštovana para, ki bosta igrala v jav-

nem življenju gotovo še vlogo in ki imata dane vse pogoje za srečno zakonsko življenje. Z željo, da bi se to tudi res zgodilo, spremljamo novoporečna para na prehodu v novo življenje.

Škocijan. Urednik sicer ni najbolj zadovoljen, ako mora v list v svojih dopisih prinašati vesti o smrtnih slučajih, a naj nam oprost, ako mu poročamo o mrlcih iz naše župnije. Imamo pri nas po Veliki noči 12 pogrebov. Zadnje dni smo pokopali iz Št. Lorenca Lavreiko iz Sreje, 22letnega Randolfovega Primeja Kačnik in v Šmarkežu tudi 22letno Privasovo Marijo Fašnik. Ta dva je pobrala nesrečna jetika, ki je postala zadnji čas značilna in navadna bolezen naše mladine. Udeležba pri Primejevem in Privasovem pogrebu je bila res velika; gotovo se je udeležilo pogreba v Šmarkežu čez 1000 ljudi. Žalosten pogreb smo spet imeli v sredo dne 9. junija, ko so selski možje pokopali mlado Kuštrovo gospodinjco. — A ne samo umiramo pri nas, tudi ženimo se. Vedno zgovorni Neme je nagovoril soseda Prajnika v Srčah, da si je vzel v zakon Pavlino Magdaleno Prajnik. Gotovo je pravo zadel. —

Kazaze. Kakor bi bilo moje sporočilo, da je lani smrt najmanj (samo 4) ljudi pobrala, smrt zbudlo, letos bolj hiti in huje grabi. Jutri 13. t. m. bo že peti pogreb. Danes so našli pri Brodniku na Brezi blizu 80 let starega hlapca Jožefa Morej ali Krt mrtvega zunaj ležečega. Zvečer je šel zdrav na škedenj spat, po noči mu je najbrž prišlo slabo in je hotel iti pit ali ljudi klicat, pa je od mrtvouda zadet padel. Večkrat je bil izrekel željo, biti osem dni pred smrtjo bolan in se dobro pripraviti, pa ni imel te milosti. K sreči je vsaj o misijonu in za Veliko noč prejel sv. zakramente. Doma je na Metlovi in je dolgo služil pri Najbirtu. Nekaj vjezen je šel proč in 12 dni pozneje nenadoma v večnost.

GOSPODARSKI VESTNIK

Seja deželnega kulturnega sveta dne 23. aprila 1926.

(Nadaljevanje.)

Kussian: Vse vkup je udarec v vodo. Mal posestnik sem, čistega doneska imam 370 K, pa se mi je dohodninskega davka predpisalo 180 S. Četvero goved mi je poginilo in sem naznanil, ne da bi se bilo kaj vpoštevalo. Težje kakor davek nas obremenjuje računi obrtnikov. Tesar računa za uro i. 20 K, k temu pride računa mojstra s 40%, tako da stane 10 ur 17 S. Svoječas smo plačali delavca na dan s 5 litri mleka, zdaj se ga potrebuje 50 litrov. Tako noben kmet ne gospodari več aktivno.

Gaggl odklanja dogovor, ako kmet kaj zasluži, zasluži z nezmernim delom in tega se naj ne obdači. Dogovor ne pomaga nič, denar se mora nekje dobiti, država ga potrebuje. Eksistenčni minimum naj bi se od 12 milijonov zvišal zopet na 24, kakor je bil pred vojno (to je najnižji dohodek, ki je davka še prost). Računanje dohodkov je tudi prekomplikirano.

Supersberg: Finančna direkcija je trdovratna, dohodki se previsoko cenijo, ali radi kmetov, ki ne delajo računov, je bilo treba, napraviti ta dogovor. Kdor sam nima računa, se ne bo višje obdačeval kot je tu določeno.

Moser se pritožuje adi mojstrov. V mirovnem času je mojster dobival 10 odstotkov, zdaj 40, in potem postavljajo v račun še svoje davke, tako da kmet plašuje še davke mojstra.

Hernler: Dogovor nam je v prid. Zdaj vsaj vemo, na kateri podlagi davkarija računa davek in moremo ugovarjati. Polagati račune ni lahko.

Kussian graja, da se štejejo vprežni konji. Potem graja, da davkarija včasih zahteva natančni obračun, koliko se je želo, koliko se izkupilo.

Strauss: Kulturni svet naj dogovor odobri. Mali posestniki pa bi se naj bili pustili dohodninskega davka prosti. Tem se tako trdo godi, da žnjimi ne bi menjal noben tovarniški delavec.

Supersberg: Dogovor ima v sebi marsikaj dobrega. Tako kompliciran ni, da bi zaupniki ne mogli po tem navodilu izračunati, kaj so ljudje dolžni plačati, kaj ne. Vse dežele so napravile take dogovore, ne bilo bi dobro, da bi ne pritrdili.

Dr. Stotter: Kmet zoper davčni nalog lahko vsakčas še ugovarja. Davkarija pa je malenkostna, keder od kmeta zahteva natančni izkaz vsega, kar se je

pridelalo. Opozoriti je treba ljudi, da se izkupiček iz mleka ne sme posebej obdačevati. Nekaj posebnega pa je, da se traktor ne šteje v dohodke, da pa konj, ki ga vprežeš.

Finančna direkcija potem poroča, da se slučajni zaslužek ne bo štel, če ne presega obseg slučajnega dela, se ne bo računal davek na blagovni promet, marveč je to krito s pavšalom. Tudi je vozina izpod 800 S prosta posebnega davka na blagovni promet. Na Zili je nekdo prevzel dobavljanje grmoza: tu se sme obdačiti šele znesek, ki ostane, ko se odtegnejo vsi delovni stroški.

Nova poslovna stanovanja davka prosta.

Deželna vlada poroča na vlogo kulturnega sveta, da se pripravlja postavljeni predlog, po katerem bodo stanovanja, ki se napravijo za posle 30 let prosta davka. (Konec sledi.)

Daljeslužeči posli. Deželni zbor je lani dovolil 50 milijonov K za nagrade zvestim poslom v kmetijstvu, ki služijo pri istem gospodarju nad 5 let nepretrgoma. Prošnje so se vlagale na deželni kulturni svet, ki je dobil nalogo, da nagrade razdeli. Priglasilo se je 2621 poslov, in sicer je 5 do 10 let pri istem gospodarju v službi 444 moških in 485 ženskih poslov, 10 do 15 let 289 moških in 324 ženskih, 15 do 20 let 216 moških in 174 ženskih, 20 do 25 let 143 moških in 128 ženskih, 25 do 30 let 84 moških in 74 ženskih, nad 30 let 158 moških in 102 ženska posla. Toliko jih je vložilo prošnje, v resnici jih je mogoče več. Deželni kulturni svet bo v najkrajšem času razdelil nagrade 367 poslom, ki služijo pri istem gospodarju nad 25 let, in upa, da bodo priložili nekaj tudi gospodarji sami. Drugi daljeslužeči pa naj počakajo na prihodnjo delitev nagrad.

Tržne cene. Celovec: voli 1,20—1,35, plemenske krave 1,20—1,35, pitane krave 0,70 do 0,80, telice 1—1,20, prašiči 2,30—2,60, plemenski prašiči 3,30 Š za kg žive teže; žito: pšenica 42, rž 32, ječmen 36, oves 30, ajda 40, koruza 26, proso 36, kaša 64, grah 48, leča 48, zelen fižol 40, fižol 44, krompir 18 grošev za kg; deteljno seme kg 4, sladko seno 100 kg 12 Š, kislota 9, slama 6; kg zelja 60 g, sirovega masla 6,20 Š, prekajene slanine 4,20 Š, liter smetane 4 Š, mleka 44 g, jajce 15 g. Velikovec: biki 1—1,20, pitani voli 1,20—1,30, vprežni voli 1,10—1,20, junci 1—1,20, krave 0,80—1,20, telata 1,60—1,80, prašički pitani 2,60—2,80, plemenski 2,80—3, ovce 0,60—0,90, koze 0,30 do 0,40 Š za kg žive teže, jajce 12—13 g, sirovo maslo kg 4,40—5,20 Š. Žito: pšenica 42 do 43, rž 26, oves 28, ječmen 29, krompir 13, fižol 34—36 g za kilogram.

Borza. Dunaj, 14. VI. Dolar 7,05, nem. marka 16,79, lira 0,25, dinar 0,12, švic. frank 0,199, češka krona 0,209, ogrska krona 0,98 šilingov.

Curij. 14. VI. Berlin 122,95, Holandija 207,55, New York 516,75, London 25,14, Pariz 14,75, Italija 18,60, Belgija 15,05, Praga 15,31, Budimpešta 0,00722, Beograd 9,11, Dunaj 72,93.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. V Jugoslaviji je 50.000 brezposelnih. Posledica neugodnih trgovinskih pogodb. — Poljaki se ne morejo živeti v republiki in iščejo zato kralja. Nekateri so že odklonili. — Nebotičniki tratijo čas, pravi neki Amerikanec. Kajti predno dospeš v trideseto nadstropje, bi bil po železnici že nad poldrugi kilometer daleč. — V Kanadi ima več kot 130.000 prebivalcev radio. — V predrimski dobi niso poznali britve, brili so se s takozvanim „Bimssteinom“, kakršnega rabijo sobni slikarji in pleskarji. V gotovih umobolnicah na Angleškem je še dandanes te vrste „britev“ edino dopuščena. — V italijanski vasi Salecchio že tri leta ni nihče umrl. Tudi je vas na glasu, da tam nikdo ne pije vina, se ne prepira ter ne kraje. — Vreme, moderni plesi ter kajenje cigaret povzročajo bolezen v grlu, ki je po velikih mestih zelo razširjena. — Tri pare čevljev v eni minuti očisti stroj najnovejšega izuma. Toraj v eni uri 180 parov. Hotel Pen-

sylvanija v Newyorku mora imeti najmanj en ducat takih strojev za približno 3000 gostov vsaki dan. — Neko špansko sodišče je nedavno obsodilo občinskega uradnika radi goljufij v knjigovodstvu na 21 kazni. Vse te kazni znesejo skupaj okoli 300 let.

Motorna in kolesarska dirka v Mariboru se je vršila 30. maja pred pettisočglavo množico na Tezenskem dirkališču. Dirk so se udeležili poleg dirkačev iz Zagreba in Ljubljane tudi dirkači iz Gradca, Celovca in Nemčije. Nad vsemi dirkači je stal štajerski prvak Ziserl iz Gradca, ki je odnesel tri zmage. Od končne borbe je moral vsled defekta stroja odstopiti koroški prvak Černy iz Celovca, ki je imel brez dvoma najlepše izgleda za prva mesta. Veliko pozornost občinstva je vzbudil Geiss iz Pforzheima, ki je zadivil občinstvo zlasti z obvladanjem kurv. Motorno prvenstvo Maribora je dobil Štrban.

Slovenski telovadci. V svetovnih tekmah telovadcev je letos že drugič odnesel Slovenec prvenstvo v telovadbi posameznikov. Tekme so se vršile v Lionu na Francoskem. V skupinah so zmagali v prvi vrsti Čehi, v drugi vrsti Jugoslovani, v tekmah posameznikov pa je bil prvi Peter Šumi iz Ljubljane. Letos je torej zopet Slovenec svetovni mojster telovadbe. Ko se je Šumi vrnil iz Liona, so ga v Ljubljani zelo slovesno sprejeli.

Kdaj so iznašli steklo? Kakor nam sporoča Plinij, so steklo iznašli Feničani, ki jih je morski vihar zagnal v izliv reke Belus. Ko so si na obrežju te reke, ki se izliva v Sredozemsko morje, kuhali kosilo, se jim je kamenje na ognjišču izpremenilo v snov, ki so jo imenovali steklo. Ta bajka temelji pač na dejstvu, da so ob izlivu imenovane reke našli kamenje, ki je jako pripravno za proizvodnjo stekla. Tega kamenja niso uporabljali za frabrikacijo stekla samo v starejših časih, temveč tudi še kasneje. V resnici pa je steklo mnogo stareje od Feničanov. Najstarejši spomeniki slik na steklu so nam znani iz starega Egipta. Egiptologi so si toliko needini glede egiptovske zgodovine, da ne moremo ničesar gotovega reči o slikarski umetnosti na steklo. Sklepamo pa lahko, da je ta umetnost stara od 4000 do 6000 let. Menes, ki je živel okoli leta 5000 pr. K., je ustanovil mesto Memfis, in najstarejše memfške mumije so okrašene s steklom. Proizvajanje pihanega stekla nam predstavljajo grobnice v Pakari, in sicer izvirajo te slike iz leta 3900 pr. K. Računajo, da so bile piramide zgrajene okoli l. 2500 pr. K. Kakor vidimo, je proizvodnja stekla takrat dosegla že visoko stopnjo razvoja.

V Franciji se zapirajo cerkve. Škof v Mansu je dal zapreti dve cerkvi: župno cerkev v mestu Pruille in v vasi Bailleul. V prvem slučaju ker je občina župnika izgnala, v drugem ker je občina cerkev na dražbi prodala. To so nečuvni dogodki, nečuvni odkar se krščanstvo oznanjuje v Evropi.

Velecenjenemu gospodu „Amerikanskemu učeju“ v Oorijah.

Prišlo Vam je gotovo že na uho, da se vrši dne 18. julija t. l. tukaj primicija. Že enkrat sva ob slični priliki drugovala kot starešina in camar in vsi se so dobro zabavali. Poznavajoč Vaše izvirne šale in Vaš dar družabnosti, Vas za to priliko vljudo vabimo, da nas pridete na predvečer tega dne obiskat in zabavat. Udani

Karl Oraš.

Št. Vid v Podjuni, dne 16. junija 1926.

Prodajam vitel

(Göpel) dobro ohranjen po zelo nizki ceni. Vprašati je pri MARTINU VASTL v Lovankah, pošta Dobri vas.

82

POZIV.

79

Občni zbor „Hranilnice in posojilnice v Velikovcu r. z. z. n. z.“, ki se je vršil dne 28. aprila 1926, je sklenil sledeče: Zadrugi se pozivljajo, da se zgledajo pri načelnstvu ustmeno ali pisмено do 30. septembra 1926 z natančno navedbo naslova radi ureditve njihovih deležev na podlagi zakona o zlatih bilancah. — Proti zadrugi, ki po tem sklepu jim naložene dolžnosti ne izpolnijo, se bo postopalo v smislu § 5 zadrugišnih pravil. Načelnstvo.

NAZNANILO

Hranilnica in posojilnica v Dobrli vasi naznanja, da uraduje zana-prej vsako nedeljo od 8. do 10. ure dopoldne. 83 Načelnstvo.

HRANILNICA IN POSOJILNICA

v Šmihelu pri Pliberku

da v splošno vednost sledeče sklepe rednega občnega zbora:

1. § 6, odstavek 2 in 3 zadrugišnih pravil se vnaprej glasi: s 1. januarjem 1926 velja samo en delež a 2 S (dva šilinga). Vsi stari deleži a 2 K pridejo ob veljavo. Stari deleži po 20 K se valorizirajo na račun posojilnice v 2 S in sicer za tiste, ki se do 1. oktobra 1926 prijavijo, da hočejo še ostati zadrugiški.

2. Uradni dnevi so od sedaj naprej ob sredah od 9. do 12. ure dopoldne.

3. Posojila se dovoljujejo samo vsako 1. in 3. sredo v mesecu med uradnimi urami.

80

NAČELSTVO.

Vabilo

REDNI LETNI OBČNI ZBOR

Šentjakobske hranilnice in posojilnice, r. z. z. n. z., ki se vrši v nedeljo, dne 27. junija 1926 ob 3. ure popoldne v Narodnem domu v Št. Jakobu v Rožu s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelnstva in nadzorstva.
2. Odobritev računskega zaključka za leto 1925.
3. Slučajnosti.

V slučaju nesklepčnosti se vrši pol ure pozneje na istem mestu in z istim dnevnim redom drugi občni zbor, ki je sklepčen pri vsakem številu zastopanih zadrugišnikov. 81 Vabi NAČELSTVO.

Hranilnica in posojilnica v Pliberku,

reg. z. z. n. z.

vabi na svoj

81

redni občni zbor

ki se vrši v torek, dne 22. junija 1926 ob 10. ure dopoldne v uradnih prostorih pri Brezniku v Pliberku.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnstva in nadzorstva.
2. Odobritev računskega zaključka za leto 1925.
3. Prememba pravil glede deležev.
4. Slučajnosti.

Ako bi ob določenem uri ne bilo zadostno število deležev zastopanih, vrši se pol ure pozneje drugi občni zbor, ki bo sklepal po pravilih brezpogojno.

K polnoštevilni udeležbi vabi Načelnstvo.

Inserirajte v Koroškem Slovencu!